

Winternummer 154 maart 2018

Verantw. Uitg. André Windels
Hondsmertjesstr. 67
8870 KACHTEM
Tel. 051/ 43 68 41

Goede vrienden van Haïti,

De advent is ingezet en we zijn onderweg naar Kerstmis. De tocht naar het kerstgebeuren, ook in ons leven.

In onze dagen wordt er nogal wat gesproken en gediscussieerd over het woordje KERST.

Dit religieus getint woordje zou moeten vervangen worden door ` winter `.

Bvb. niet meer kerstmarkt maar wintermarkt,
niet meer kerstviering maar winterviering,
niet meer kerstmuziek maar wintermuziek.

Moet alles wat naar het christelijke verwijst dan verdwijnen uit onze samenleving?

Alles begon toch met het Kerstgebeuren, de geboorte van het Kerstekind .

Moeten we dan ook zeggen : alles begon met het winterkind?

Alles begon toch met dat Kind dat Vrede – Licht – Liefde bracht in onze wereld!

Wat moet men dan zeggen in Haïti, waar het nooit winter is?
Dus daar zeker geen winterkind.

Laten we maar dat wonderbaar gebeuren verder gebeuren en benoemen. Onze wereld is al koud genoeg om er nog een wintergebeuren bij te nemen.

Hier en in Haïti, zoals overal ter wereld verwacht men het Kerstekind en viert men de geboorte van Gods liefde bij de

mensen.

Misschien kunnen wij die liefde en die vrede helpen waar maken als wij delen met hen die zelfs op Kerstmis NIETS te eten hebben. Men kan toch geen feest vieren als kinderen dood gaan van de honger.

Advent – Kerstmis brengt bij ons vrede en geluk als we durven serieus delen.

Lieve mensen,

deel met een arm gezin in Haïti en dan zal de kalkoen op uw kersttafel dubbel zo goed smaken.

Daarom wensen wij U een :

ZALIG – GELUKKIG en VREDEVOL KERSTMIS !

André Windels, voorzitter

Een ster richt je blik op het oneindige,
zo pompt je moed en vertrouwen in
ook als de hobbelige – letterlijk en figuurlijk –
uitnodigt om aan de stapstenen voorbij te zien.

Jezus is de ster die je leidt naar het geluk
dat God beloofd heeft door de Profeten.

Tijdens de Advent luister je weer naar hun actuele boodschap :

‘ Schenk Mij vertrouwen ‘ zegt God u vandaag ...

‘ Luister naar het verhaal van Mijn liefde ‘

‘ Ik kom onder u als een Kind,

belofte van Leven, van intense vreugde,

van steeds nieuwe Aanwezigheid’.

ZALIG KERSTFEEST !

VOORSPOEDIG 2019 !

Klein Kerstverhaal vanuit Haïti.

De jonge Haïtiaan is vindingrijk, creatief, zelfs soms een beetje
dichterlijk ook.

Ik beluisterde volgend verhaal verteld door een jonge Haïtiaan
in het Creools. Een pater scheutist vertaalde het voor mij.

Op een avond keerde ik naar huis terug met een grote
takkenbos en ik droomde ... Het is kerstavond en ik dacht dat
het hout een klein vuurtje ging voeden om er een uitstekende
maaltijd op te bereiden.

Echt waar ... mijn maag kromp ineen, het water kwam me in
de mond, mijn ogen glansden toen ik mijn thuiselijke hut zag.
Enkele kooltjes gloeiden, maar er was geen ketel. Mijn moeder
maakte enkele uien, twee wortels en wat kookbananen schoon.
Mijn zus stampte wat bladeren en wat kruiden fijn. Onze
buurvrouw bracht een klein zakje rijst en een andere vrouw
drie of vier handvolle bonen.

Daaruit kon ik afleiden dat ik met een half-lege maag zou
moeten gaan slapen. Maar mijn moeder had geen olie meer en
zelfs geen klein stukje vlees.

Ik was teleurgesteld, legde mijn takkenbos neer en vertrok
naar het centrum van ons klein dorp waar de middernachtmis
doorging.

Ik had geen zin om te bidden, geen zin om te zingen, geen zin

om te bedelen of te stelen : ik had honger, grote honger en toch voelde ik dat het Kerstmis was.

En plots passeert er op de kleine weg die naar het dorpsmarktje leidt, met een grote snelheid een jeep en verpletterd een mooie kip die daar verdwaald liep.

De wagen vervolgt zijn weg.

De dorpeligen zijn in de kerk!

Ik stort me op de kip die nog lichtjes beweegt en neem ze al lopend en lachend mee.

Vanavond zullen we laat eten, maar we zullen heel lekker eten thuis... Wat een vreugde en wat een geluk.

Dank U Lieve Heer, dank U lieve Kerstekind, dank u Kerstdag ...

En ik, ik zeg : dank u Gregory voor dit mooi kerstverhaal.

Lieve mensen,

een kip is in Haïti zeer duur, dit kost er 4,30 euro het stuk.

Wie geeft er enkele kippen om heel wat gezinnen, om 165 weeskinderen een stukje kip te geven op kerstmis?

Een geweldige storm maakte 165 wezen, die nu in een soort weeshuis ondergebracht zijn. Laat ze niet wachten tot er kippen doodgereden worden maar schenk hen een kippenbil op kerstmis!

Dank je wel, lieve mens.

Schrijf **VANDAAG** over op rek. nr.

BE50 4628 3510 4118

KREDBEBB

S.O.S. Haïti

Zwaluwstr. 2

8850 ARDOOIE

Bezoek ook eens onze website :

WWW.VZWSOSHAITI.BE

Met de steun van **Noord-Zuid** van onze **Provincie West-Vlaanderen** kunnen we verder meehelpen aan onze projecten tot alfabetisering en opbouw van de arme bevolking in Haïti. Reeds enkele keren mochten wij met S.O.S. Haïti hun duidelijke en bijzondere steun ontvangen.

Dank aan : Noord – Zuid West-Vlaanderen

Wat konden wij met UW hulp in 2018 naar Haïti overbrengen?!

Les Petits Frères de Sainte Therese, 7 500 euro
Straatkinderen en – jeugd Port-au-Prince

Père Noël Jethro 5 000 euro
Klein seminarie Hinche

Père Edjode Desmarais 7 500 euro
Lagere schooltje buitenwijk Hinche

Père Noël Jethro 7 500 euro
Vrouwenbegeleiding Centraal Massive

Rob Padberg 7 500 euro
Lagere schooltjes Port au Prince

Gerrit Desloovere 7 500 euro
Heropbouw huisjes weduwen na windhoos

Père Pierre Romuald 5 000 euro
Grosse Roche, lagere schooltjes

47 500 euro

**Met heel veel dank aan jullie om die steun.
DANK JE WEL - DANK JE WEL - DANK JE WEL**

Wat info uit het Centraal Massive,

De gevangene !

Welvaart en sociale zekerheid zijn woorden die niet voorkomen in de Creoolse woordenlijst.

De inhoud voor die nieuwe woorden is hier onbekend.

Ik betwijfel of in een afgelegen dorp iemand weet wat ' pensioen – ziekenfonds – verzekering – kindergeld ' betekend. Zelfs de idee van sparen op lange termijn voor het ' appeltje voor den dorst ' is totaal onbekend.

Trouwens de mensen hebben hier al teveel meegemaakt door allerlei dictaturen en staatsgrepen dat ze niet meer geloven in beloften.

De enige vorm van sociale zekerheid waarin men gelooft en die men in de praktijk ook toepast is te zorgen dat je enkele kinderen hebt.

Als je enkele goeie kinderen hebt, zal er misschien wel eentje voor je zorgen in je oude dag. Al de rest is larie en apekool.

Zo sta je er soms verstomd van hoe sommige grote problemen bijna vanzelfsprekend een oplossing vinden.

In ons dorp is geen enkel verzorgingstehuis en toch hebben ouderen-van -dagen ergens een hoekje dicht bij de familie en blijven ze betrokken bij het familieleven en het sociale gebeuren binnen het dorp.

In heel de provincie is er geen enkele speciale instelling voor gehandicapten en toch zijn zij verrassend goed aanvaard en geïntegreerd.

Bij het overlijden van een moeder staan soms een pak weeskinderen op straat. Je staat verwonderd hoe dat probleem meestal vrij vlug een oplossing vindt binnen de familie.

Hier willen de mensen zorgzaam omgaan met elkaar. Verrassend voor de buitenstaanders is de rol die de peter en de meter speelt. Elk probleem, elk project wordt aan hen voorgelegd en zo opgelost.

Bij het naar school gaan, bij een overlijden is de financiële inbreng van peter en meter vanzelfsprekend. Ze hebben beloofd voor hun petekind te zorgen en dit woord is geen ijdel woord.

Geen enkele maatschappij kan alle problemen voorzien of oplossen.

' Heb je al eens een gevangene bezocht ' ? vroeg iemand me en meteen wees hij naar een huis over de heuvel.

Daar woonde hij, de mentaal zwaar zieke man. Hij is misschien de enige die op geen enkele manier geïntegreerd is in het dorp. Groot en klein ontwijkt de hut en iedereen heeft schrik van die zieke man.

In het tuintje bij de hut, vertelde de moeder dat haar zoon vroeger een heel goede student was, dat hij plots gek was geworden, dat het van dag tot dag erger werd en dat hij nu een groot gevaar was geworden voor iedereen,

zelfs voor zijn eigen familie.

Ik was onder de indruk van een grenzeloos verdriet. Het hele leven van de moeder speelde zich af in en rond de hut. Haar taak was ervoor te zorgen dat haar eigen zoon niet los geraakte. De vrouw was oud voor haar jaren, gebroken door het verdriet en de ontgoocheling.

Binnen in de hut – drie plaatsjes in vlechtwerk – was het schemerdonker, het was er heel stil, beangstigend stil, want in één van die kamertjes zat de gevaarlijkste man van heel de streek.

Plots sprak een aangename stem me aan en wenste me goeiemorgen. Hij vroeg uit welk land ik kwam en wat mijn moedertaal was.

Nederlands behoort tot dezelfde taalgroep als het Duits zei hij nog.

Zo is hij heel zelden, fluisterde zijn moeder.

Door een paar gaten in het vlechtwerk zag ik af en toe een lichaam bewegen, maar verder kon ik niets onderscheiden. De deur was met een hangslot gesloten en bleef dicht. De moeder toonde langs waar haar zoon eens had proberen uit te breken. Sindsdien ligt één voet aan de ketting en komt hij nooit meer buiten. Alle contact met de buitenwereld gaat door een spleet onder de deur.

Buren vertelden me dat de zieke man soms een paar dagen en nachten aan één stuk lag te roepen, te schreeuwen en te vloeken. Dan sleurt hij aan de ketting en bonkt hij op de deur. Men vertelde me ook dat het ging om een ‘ maladi-sinatirel ‘ – een bovennatuurlijke ziekte. Meteen zit je in de wereld van het bijgeloof en de vudu . Na een ruzie of uit wraak of jaloesheid heeft iemand geld gegeven om vervloeking en ziekte over die jongen te zenden. Niet de natuur, maar een mens is de oorzaak van die kwaadaardige en ongeneeslijke ziekte. Dat vooral is de oorzaak van het grote verdriet van de moeder.

Plots sta je midden de wereld van demonen en kwade geesten, de wereld van vervloeking, wraak en zwarte magie. Ineens was ik heel dicht bij de middeleeuwen en heel ver van de welvaartstaat ...

P. Decaluwé, scheutist